

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА
Кафедра міжнародних відносин

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Перший Проректор
(Майя НІКОЛАЄВА)

1 вересня 2025 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Регіональні студії»

(назва навчальної дисципліни)

Рівень вищої освіти Другий (магістерський)

Галузь знань: С Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини

Спеціальність: С3 Міжнародні відносини

(код і назва спеціальності)

Освітньо-професійна програма: Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії

(назва ОПП/ОНП)

ОНУ
2025

Робоча програма навчальної дисципліни «Регіональні студії». Одеса: ОНУ, 2025. 16 с.

Розробники: **Брусиловська Ольга Іллівна**, д. політ. н., проф., завідувач кафедри міжнародних відносин.

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри міжнародних відносин
Протокол № 1 від. "29" серпня 2025 р.
Завідувач кафедри Ольга БРУСИЛОВСЬКА (Ольга БРУСИЛОВСЬКА)

Погоджено із гарантом ОПП Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії
Ольга БРУСИЛОВСЬКА (Ольга БРУСИЛОВСЬКА)

Схвалено навчально-методичною комісією (НМК) факультету міжнародних відносин, політології та соціології
Протокол № 1 від. "29" серпня 2025 р.
Голова НМК Олег ХОРОШИЛОВ (Олег ХОРОШИЛОВ)

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри міжнародних відносин
Протокол № ____ від. "____" ____ 20__ р.
Завідувач кафедри ____ (Ольга БРУСИЛОВСЬКА)

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри міжнародних відносин
Протокол № ____ від. "____" ____ 20__ р.
Завідувач кафедри ____ (Ольга БРУСИЛОВСЬКА)

1. Опис навчальної дисципліни
«Регіональні студії»

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, спеціалізація, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни	
		<i>Очна форма навчання</i>	<i>Заочна форма навчання</i>
Загальна кількість: кредитів – 4 годин – 120 змістових модулів – 2	Галузь знань <u>С Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини</u> Спеціальність <u>С3 Міжнародні відносини</u> Рівень вищої освіти: <i>Другий (магістерський)</i>	<i>Обов'язкова / Дисципліна вільного вибору</i>	
		Обов'язкова	
		<i>Рік підготовки:</i>	
		1-й	-й
		<i>Семестр</i>	
		2-й	-й
		<i>Лекції</i>	
		14 год.	год.
		<i>Практичні, семінарські</i>	
		26 год.	год.
		<i>Лабораторні</i>	
		год.	год.
		<i>Самостійна робота</i>	
		80 год.	год.
		Форма підсумкового контролю: <i>іспит</i>	

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета курсу – представити регіоналізм як явище міжнародних відносин. Курс пропонує комплексний підхід до мислення про регіони та регіоналізм. Поняття регіоналізму розглядається в чотирьох взаємодіючих перспективах: історичній, просторовій, порівняльній та глобальній. Регіони розглядаються як територіальні або нетериторіальні одиниці чи підсистеми, більші за «державу», але менші за «глобальну» систему. У курсі представлено визначення, поняття та категорії регіональних студій. Курс демонструє, що регіоналізм і регіони перемістилися в центр міжнародної теорії.

Завдання курсу:

- простежити витоки та еволюцію регіоналістики як об'єкта та як галузі дослідження;
- визначити чотири основні фази: ранній регіоналізм, старий регіоналізм (як у Європі, так і в країнах, що розвиваються), новий регіоналізм і поточну фазу регіоналізму, яку називають порівняльним регіоналізмом;
- надати огляд найважливіших шкіл наукової думки в галузі з точки зору теоретичних і концептуальних формулювань, а також емпіричного фокусу;
- визначити теорії, які є найбільш корисними для вивчення регіоналістики;
- запропонувати порівняння як відправну точку для вивчення та теоретизування регіоналістики;
- проілюструвати на прикладах Європи, Азії, Африки, Латинської Америки та Північної Америки поєднання формальних і неформальних акторів та інституцій у регіонах;
- розкрити різноманіття типів регіонів і способів організації регіонального простору;
- проілюструвати багатовимірність сучасного регіоналізму, зосереджуючись на регіоналізмі безпеки, регіоналізмі економіки та розвитку, екологічному та соціальному регіоналізмі;
- представити різноманітність складних зв'язків між громадянським суспільством і політичними регіонами, а також зовнішніми силами та донорськими організаціями;
- показати зв'язок між внутрішньою консолідацією регіонів та посиленням зовнішнього впливу;
- описати роль регіонів у глобальному управлінні через порівняння у сферах безпеки, торгівлі, охорони здоров'я, культури та навколишнього середовища.

Процес вивчення дисципліни спрямований на формування елементів наступних компетентностей:

1. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями (ЗК2).
2. Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми (ЗК3).
3. Здатність виявляти та аналізувати особливості розвитку країн та регіонів, сучасних глобальних, регіональних та локальних процесів, та місця в них України (СК9).
4. Здатність здійснювати аналітичні дослідження в сфері міжнародних відносин, суспільних комунікацій та регіональних студій з урахуванням особливостей розвитку Чорноморсько-Середземноморського регіону (СК11).

Очікувані результати навчання. У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен

- Знати та розуміти природу, джерел та напрямів еволюції міжнародних відносин, міжнародної політики, зовнішньої політики держав, стану теоретичних досліджень міжнародних відносин та світової політики (РН1).
- Визначати, оцінювати та прогнозувати політичні, дипломатичні, безпекові, суспільні й інші ризики у сфері міжнародних відносин та глобального розвитку (РН6).
- Формулювати задачі моделювання, створювати і досліджувати моделі об'єктів і процесів міжнародних відносин, зовнішньої політики, суспільних комунікацій та регіональних студій (РН12).

- Здійснювати аналітичні дослідження в сфері міжнародних відносин, суспільних комунікацій та регіональних студій з урахуванням особливостей розвитку Чорноморсько-Середземноморського регіону (РН15).

3. Зміст навчальної дисципліни

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ I. РЕГІОНАЛЬНІ СТУДІЇ ЯК ОБ'ЄКТ ТА ЯК ГАЛУЗЬ ДОСЛІДЖЕННЯ

Тема 1. Визначення, поняття та категорії регіональних досліджень

Визначення регіональних студій в історичній, просторовій, порівняльній та глобальній перспективі. Регіони як територіальні або нетериторіальні підсистеми. Поняття регіональних досліджень. Категорії регіональних досліджень.

Тема 2. Походження та еволюція регіоналізму

Походження регіональних студій. Порівняння як відправна точка для вивчення та теоретизування регіоналістики. Еволюція регіоналізму.

Тема 3. Ідеї та теорії регіоналізму

Витоки теорії регіоналізму. Стадії розвитку теорії регіоналізму. Ранній регіоналізм. Старий регіоналізм. Особливості нового регіоналізму. Особливості порівняльного регіоналізму.

Тема 4. Порівняльний підхід у вивченні регіоналістики

Регіональні студії країн Західної Європи, Центральної Східної Європи, Південно-Східної Європи та Нової Східної Європи. Країнознавство країн Близького Сходу. Регіональні студії країн Африки. Країнознавство країн Азії. Регіональні студії країн Північної Америки. Краєзнавство країн Латинської Америки.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ II. БАГАТОВИМІРНІСТЬ РЕГІОНАЛЬНИХ СТУДІЙ

Тема 5. Дебати про формальний і неформальний регіоналізм

Типи регіонів і способи організації регіонального простору. Формальний та неформальний регіоналізм: кейс Чорноморсько-Середземноморського регіону.

Тема 6. Багатовимірний регіоналізм: безпека, навколишнє середовище, соціальний, економічний регіоналізм і регіоналізм розвитку

Регіоналізм безпеки. Регіоналізм економіки та розвитку. Екологічний регіоналізм. Соціальний регіоналізм. Кейс Чорноморсько-Середземноморського регіону.

Тема 7. Регіони в міжрегіоналізмі: Кейс Чорноморсько-Середземноморського регіону.

Чорноморсько-Середземномор'я як кейс міжрегіонального розвитку. Міжнародне та політичне значення Чорноморсько-Середземноморського регіону: інтеграційні процеси, регіональна ідентичність, макрорегіональні ініціативи. Демографічний, соціальний та економічний потенціал країн Чорноморсько-Середземноморського регіону. Регіональний баланс сил у Чорноморсько-Середземноморському регіоні.

Тема 8. Регіони в глобальному управлінні

Поняття про Global Governance. Громадянське суспільство і політичні регіони. Вплив зовнішніх чинників та донорських організацій на регіони. Роль регіонів у глобальному управлінні у сферах безпеки, торгівлі, охорони здоров'я, культури та навколишнього середовища. Дихотомія чи співпраця: внутрішня консолідація регіонів та зовнішній вплив.

Тема 9. Транскордонні та транснаціональні відносини

Транскордонні та транснаціональні відносини. Транскордонне співробітництво (СВС). Держави та міжнародні регіони у взаємодіях на локальному рівні. СВС за участі України.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви тем	Кількість годин									
	Очна форма					Заочна форма				
	Усього	у тому числі				Усього	у тому числі			
		Л	П	лаб	Ср			л	п/с	лаб
Змістовий модуль 1. РЕГІОНАЛЬНІ СТУДІЇ ЯК ОБЄКТ ТА ЯК ГАЛУЗЬ ДОСЛІДЖЕННЯ										
Тема 1. Визначення, поняття та категорії регіональних досліджень	14	2	2		10					
Тема 2. Походження та еволюція регіоналізму	14	2	2		10					
Тема 3. Ідеї та теорії регіоналізму	14	2	2		10					
Тема 4. Порівняльний підхід у вивченні регіоналістики	14	2	2		10					
Разом за змістовим модулем 1	56	8	8		40					
Змістовий модуль 2. БАГАТОВИМІРНІСТЬ РЕГІОНАЛЬНИХ СТУДІЙ										
Тема 5. Дебати про формальний і неформальний регіоналізм	12	2	2		8					
Тема 6. Багатовимірний регіоналізм	14	2	4		8					
Тема 7. Регіони в міжрегіоналізмі	14	2	4		8					
Тема 8. Регіони в глобальному управлінні	12	-	4		8					
Тема 9. Транскордонні та транснаціональні відносини	12	-	4		8					
Разом за змістовим модулем 2	64	6	18		40					
Усього годин	120	14	26		80					

5. Теми семінарських занять

Семінарські заняття не передбачені.

6. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Визначення, поняття та категорії регіональних досліджень <i>Питання для обговорення.</i> 1. Визначення регіональних студій в історичній, просторовій, порівняльній та глобальній перспективі. 2. Регіони як територіальні або нетериторіальні підсистеми. 3. Поняття регіональних досліджень. 4. Категорії регіональних досліджень.	2
2	Тема 2. Походження та еволюція регіоналізму <i>Питання для обговорення.</i> 1. Походження регіональних студій. 2. Порівняння як відправна точка для вивчення та теоретизування регіоналістики. 3. Еволюція регіоналізму.	2
3	Тема 3. Ідеї та теорії регіоналізму <i>Питання для обговорення.</i> 1. Витоки теорії регіоналізму. 2. Стадії розвитку теорії регіоналізму. 3. Ранній регіоналізм. 4. Старий регіоналізм. 5. Особливості нового регіоналізму. 6. Особливості порівняльного регіоналізму.	2
4	Тема 4. Порівняльний підхід у вивченні регіоналістики <i>Питання для обговорення.</i> 1. Регіональні студії країн Західної Європи, Центральної Східної Європи, Південно-Східної Європи та Нової Східної Європи. 2. Країнознавство країн Близького Сходу. 3. Регіональні студії країн Африки. 4. Країнознавство країн Азії. 5. Регіональні студії країн Північної Америки. 6. Країнознавство країн Латинської Америки.	2
5	Тема 5. Дебати про формальний і неформальний регіоналізм <i>Питання для обговорення.</i> 1. Типи регіонів і способи організації регіонального простору. 2. Формальний та неформальний регіоналізм: кейс Чорноморсько-Середземноморського регіону.	2
6	Тема 6. Багатовимірний регіоналізм <i>Питання для обговорення.</i> 1. Регіоналізм безпеки. 2. Регіоналізм економіки та розвитку. 3. Екологічний регіоналізм. 4. Соціальний регіоналізм. 5. Кейс Чорноморсько-Середземноморського регіону.	4

7	Тема 7. Регіони в міжрегіоналізмі <i>Питання для обговорення.</i> 1. Чорноморсько-Середземноморський регіон як кейс міжрегіонального розвитку. 2. Міжнародне та політичне значення Чорноморсько-Середземноморського регіону: інтеграційні процеси, регіональна ідентичність, макрорегіональні ініціативи. 3. Демографічний, соціальний та економічний потенціал країн Чорноморсько-Середземноморського регіону. 4. Регіональний баланс сил у Чорноморсько-Середземноморському регіоні.	4
8	Тема 8. Регіони в глобальному управлінні <i>Питання для обговорення.</i> 1. Поняття про Global Governance. 2. Громадянське суспільство і політичні регіони. 3. Вплив зовнішніх чинників та донорських організацій на регіони. 4. Роль регіонів у глобальному управлінні у сферах безпеки, торгівлі, охорони здоров'я, культури та навколишнього середовища. 5. Дихотомія чи співпраця: внутрішня консолідація регіонів та зовнішній вплив.	4
9	Тема 9. Транскордонні та транснаціональні відносини <i>Питання для обговорення.</i> 1. Транскордонні та транснаціональні відносини. 2. Транскордонне співробітництво (СВС). 3. Держави та міжнародні регіони у взаємодіях на локальному рівні. 4. СВС за участі України.	4
Разом		26

7. Теми лабораторних занять

Лабораторні заняття не передбачені.

8. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми/індивідуальних завдань (рефератів)	Кількість годин
1	Тема 1. Визначення, поняття та категорії регіональних досліджень. 1. Визначення регіональних студій в історичній, просторовій, порівняльній та глобальній перспективі. 2. Регіони як територіальні або нетериторіальні підсистеми. 3. Поняття регіональних досліджень. 4. Категорії регіональних досліджень.	10
2	Тема 2. Походження та еволюція регіоналізму. 1. Походження регіональних студій. 2. Порівняння як відправна точка для вивчення та теоретизування регіоналістики.	10

	3. Еволюція регіоналізму.	
3	Тема 3. Ідеї та теорії регіоналізму. 1. Витоки теорії регіоналізму. 2. Стадії розвитку теорії регіоналізму. 3. Ранній регіоналізм. 4. Старий регіоналізм. 5. Особливості нового регіоналізму. 6. Особливості порівняльного регіоналізму.	10
4	Тема 4. Порівняльний підхід у вивченні регіоналістики. 1. Регіональні студії країн Західної Європи, Центральної Східної Європи, Південно-Східної Європи та Нової Східної Європи. 2. Країнознавство країн Близького Сходу. 3. Регіональні студії країн Африки. 4. Країнознавство країн Азії. 5. Регіональні студії країн Північної Америки. 6. Країнознавство країн Латинської Америки.	10
5	Тема 5. Дебати про формальний і неформальний регіоналізм. 1. Типи регіонів і способи організації регіонального простору 2. Формальний регіоналізм: кейс Чорноморсько-Середземноморського регіону. 3. Особливості неформального регіоналізму: кейс Чорноморсько-Середземноморського регіону.	8
6	Тема 6. Багатовимірний регіоналізм: безпека, навколишнє середовище, соціальний, економічний регіоналізм і регіоналізм розвитку. 1. Регіоналізм безпеки. 2. Регіоналізм економіки та розвитку. 3. Екологічний регіоналізм. 4. Соціальний регіоналізм. 5. Кейс Чорноморсько-Середземноморського регіону.	8
7	Тема 7. Регіони в міжрегіоналізмі. 1. Міжнародне та політичне значення Чорноморсько-Середземноморського регіону: інтеграційні процеси, регіональна ідентичність, макрорегіональні ініціативи. 2. Демографічний, соціальний та економічний потенціал країн Чорноморсько-Середземноморського регіону. 3. Регіональний баланс сил у Чорноморсько-Середземноморському регіоні.	8
8	Тема 8. Регіони в глобальному управлінні. 1. Поняття про Global Governance. 2. Громадянське суспільство і політичні регіони. 3. Вплив зовнішніх чинників та донорських організацій на регіони. 4. Роль регіонів у глобальному управлінні у сферах безпеки, торгівлі, охорони здоров'я, культури та навколишнього середовища. 5. Дихотомія чи співпраця: внутрішня консолідація регіонів та зовнішній вплив.	8
9	Тема 9. Транскордонні та транснаціональні відносини 1. Транскордонні та транснаціональні відносини. 2. Транскордонне співробітництво (СВС).	8

	3. Держави та міжнародні регіони у взаємодіях на локальному рівні. 4. СВС за участі України.	
	<i>Один реферат із вищевказаного переліку обирається студентом на початку семестру та надсилається викладачу за місяць до закінчення курсу.</i> <i>Обсяг реферату: 15 сторінок.</i> <i>Характеристика змісту: за змістом навчальної дисципліни.</i> <i>Вимоги до виконання та оцінювання: основна мета роботи – глибоке вивчення важливих теоретичних або прикладних питань дисципліни за допомогою підготовки реферату (дослідження). Вельми важливим є формування таких умінь і навичок студента: самостійно формувати проблему, визначати мету, основні завдання, об'єкт і предмет дослідження; здійснювати пошук і відбір різноманітної інформації; обробляти та аналізувати інформацію; логічно і послідовно викладати результати аналізу, робити аргументовані висновки; правильно оформлювати науково-довідковий матеріал; публічно захищати виконану роботу. Робота має бути написана студентом на рівні, відповідному сучасному стану розвитку комплексу наук, які вивчають міжнародні відносини. Тему роботи треба розкрити в контексті сучасних наукових концепцій, обґрунтовано і доречно використовувати основні наукові терміни. Вельми важливо висвітлювати об'єктивні з наукового погляду положення, застосовувати для унаочнення і підтвердження теоретичних положень реальні приклади, достовірну статистичну інформацію. Думки вітчизняних і зарубіжних авторів, їхні загальнотеоретичні і методологічні підходи необхідно проаналізувати та систематизувати. Мінімальний обсяг використаних джерел – 15, при цьому матеріали, вилучені з Інтернету, можуть складати не більше третини номерів у списку джерел; більшість джерел повинні складати оприлюднені документи, статті та монографії. Для оформлення виносів у тексті й прикінцевого «Списку посилань» використовується стиль APA.</i>	
	Разом	80
В якості самостійної роботи здобувач може пройти професійні курси/тренінги, професійне стажування, онлайн-курси, громадянську освіту, отримати відповідний сертифікат на освітніх платформах, що може бути зараховано як періодичний, поточний та фрагмент підсумкового контролю. Пропонуються до розгляду такі курси, які можуть бути визнані як періодичний, поточний контроль та/або бонусні бали (за бажанням здобувача):		
Назва освітньої платформи, назва онлайн курсу, короткий опис, посилання¹	Компетентності та результати навчання, що формуються	Кількість годин
Прометеус, Взаємодія органів державної влади з громадськістю. Мета курсу – ознайомити фахівців із сучасними принципами, стандартами, механізмами та інструментами взаємодії органів державної влади з громадськістю; розвинути навички планування, здійснення та оцінки результатів взаємодії з громадськістю. Курс розрахований на працівників структурних підрозділів органів	ІК; РН1, РН6, РН12, РН15	100

¹ Здобувач може самостійно обрати ресурси, які будуть відповідати навчальній дисципліні. Для зарахування в якості періодичного, поточного або фрагмента підсумкового контролю здобувач має подати документ, що підтверджує неформальну освіту, програму, зробити опис компетентностей та результатів навчання, сформованих під час неформальної освіти. Викладач залишає за собою право перевірити сформованість перелічених компетентностей та результатів навчання.

державної влади, які в своїй діяльності взаємодіють з громадськістю; широке коло осіб (включно з представниками громадськості), зацікавлених у набутті знань про принципи та стандарти взаємодії з громадськістю, що стануть корисними в їхній діяльності. https://prometheus.org.ua/prometheus-free/public-engagement-gov/		
---	--	--

9. Методи навчання

Розвиток робочих компетенцій (соціальний інтелект, міжкультурна компетентність, трансдисциплінарність) шляхом роботи в групах та дискусій під час семінарів, роботи в групах та участі в обговоренні, публічному колоквиумі, публічних усних доповідях, написанні есе, підготовки презентації.

10. Форми контролю та методи оцінювання

Методи поточного\періодичного контролю: усне опитування, оцінювання виконання індивідуальних завдань (рефератів), захист результатів індивідуальних завдань (рефератів).

Підсумковий контроль. Іспит (в усній формі).

ЗАГАЛЬНІ КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Оцінка за національною шкалою	Теоретична підготовка	Практична підготовка
Здобувач освіти		
Відмінно	у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно, самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей; глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань, використовуючи при цьому нормативну, обов'язкову та додаткову літературу; робить самостійні висновки, виявляє причинно-наслідкові зв'язки; самостійно знаходить додаткову інформацію та використовує її для реалізації поставлених перед ним завдань. Здобувач здатен виділяти суттєві ознаки вивченого за	глибоко та всебічно розкриває сутність практичних/ розрахункових завдань, використовуючи при цьому нормативну, обов'язкову та додаткову літературу; може аргументовано обрати раціональний спосіб виконання завдання й оцінити результати власної практичної діяльності; виконує творчі завдання та ініціює нові шляхи їх виконання; вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу; проявляє творчий підхід до виконання індивідуальних та колективних завдань при

	допомогою операцій самостійній роботі синтезу, аналізу, виявляти причинно-наслідкові зв'язки, формувати висновки і узагальнення, вільно оперувати фактами та відомостями	
Добре	достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, використовуючи при цьому нормативну та обов'язкову літературу; при представленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, застосовує знання для розв'язання стандартних ситуацій; самостійно аналізує, узагальнює і систематизує навчальну інформацію, але допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки	правильно вирішив більшість розрахункових /тестових завдань за зразком; має стійкі навички виконання завдання
Задовільно	володіє навчальним матеріалом на репродуктивному рівні або відтворює певну частину навчального матеріалу з елементами логічних зв'язків, знає основні поняття навчального матеріалу; має ускладнення під час виділення суттєвих ознак вивченого під час виявлення причинно-наслідкових зв'язків і формулювання висновків	може використовувати знання в стандартних ситуаціях, має елементарні, нестійкі навички виконання завдання. Правильно вирішив половину розрахункових/тестових завдань. Здобувач має ускладнення під час виділення суттєвих ознак вивченого; під час виявлення причинно-наслідкових зв'язків і формулювання висновків
Незадовільно з можливістю повторного складання	володіє навчальним матеріалом поверхово й фрагментарно (без аргументації та обґрунтування); безсистемно виокремлює випадкові ознаки вивченого; не вміє робити найпростіші операції аналізу і синтезу; робити узагальнення, висновки; під час відповіді допускаються	недостатньо розкриває сутність практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності, правильно вирішив окремі розрахункові/тестові завдання за допомогою викладача, відсутні сформовані уміння та навички

суттєві помилки

Незадовільно з обов'язковим не володіє навчальним виконує лише елементи
повторним вивченням матеріалом завдання, потребує постійної
дисципліни допомоги викладача

11. Питання для підсумкового контролю

1. Визначення регіональних студій: історична перспектива.
2. Визначення регіональних студій: просторова перспектива.
3. Визначення регіональних студій: порівняльна перспектива.
4. Визначення регіональних студій: глобальна перспектива.
5. Регіони як територіальні підсистеми.
6. Регіони як нетериторіальні підсистеми.
7. Поняття регіональних досліджень.
8. Категорії регіональних досліджень.
9. Походження регіональних студій.
10. Порівняння як відправна точка для вивчення та теоретизування регіоналістики.
11. Еволюція регіоналізму.
12. Витоки теорії регіоналізму.
13. Стадії розвитку теорії регіоналізму.
14. Ранній регіоналізм.
15. Старий регіоналізм.
16. Особливості нового регіоналізму.
17. Особливості порівняльного регіоналізму.
18. Регіональні студії країн Європи.
19. Країнознавство країн Близького Сходу.
20. Регіональні студії країн Африки.
21. Країнознавство країн Азії.
22. Регіональні студії країн Північної Америки.
23. Країнознавство країн Латинської Америки.
24. Типи регіонів.
25. Способи організації регіонального простору.
26. Формальний регіоналізм.
27. Особливості неформального регіоналізму.
28. Регіоналізм безпеки.
29. Регіоналізм економіки та розвитку.
30. Екологічний регіоналізм.
31. Соціальний регіоналізм.
32. Багатовимірний регіоналізм у Чорноморсько-Середземноморському регіоні.
33. Міжнародне та політичне значення Чорноморсько-Середземноморського регіону.
34. Інтеграційні процеси у Чорноморсько-Середземноморському регіоні.
35. Регіональна ідентичність у Чорноморсько-Середземноморському регіоні.
36. Макрорегіональні ініціативи у Чорноморсько-Середземноморському регіоні.
37. Демографічний потенціал країн .
38. Соціальний потенціал країн Чорноморсько-Середземноморського регіону.
39. Економічний потенціал країн Чорноморсько-Середземноморського регіону.
40. Регіональний баланс сил у Чорноморсько-Середземноморському регіоні.
41. Поняття про Global Governance.
42. Громадянське суспільство і політичні регіони.
43. Вплив зовнішніх чинників на регіони.
44. Вплив донорських організацій на регіони.

45. Роль регіонів у глобальному управлінні у сфері безпеки.
46. Роль регіонів у глобальному управлінні у сфері торгівлі.
47. Роль регіонів у глобальному управлінні у сфері охорони здоров'я.
48. Роль регіонів у глобальному управлінні у сфері культури.
49. Роль регіонів у глобальному управлінні у сфері навколишнього середовища.
50. Дихотомія чи співпраця: внутрішня консолідація регіонів та зовнішній вплив.
51. Транскордонні та транснаціональні відносини.
52. Транскордонне співробітництво (СВС).
53. Держави та міжнародні регіони у взаємодіях на локальному рівні.
54. СВС за участі України.

12. Розподіл балів, які отримують студенти

Поточний/періодичний контроль									Підсумковий контроль (іспит)	Сума балів
Змістовий модуль 1 (поточний контроль на лекціях та семінари)				Змістовий модуль 2 (поточний контроль на лекціях та семінари)					Індивідуальне самостійне завдання ² / Професійний курс, тренінг, професійне стажування, онлайн-курс, громадянська освіта (3 ЄКТС, 90 годин)	
T 1	T 2	T 3	T 4	T 5	T 6	T 7	T 8	T 9		
5	5	5	5	5	5	5	5	5	15	40
										100

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
85-89	B	добре	
75-84	C		
70-74	D	задовільно	
60-69	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

² Здобувач обирає виконання індивідуального самостійного завдання **або** проходження професійного курсу/тренінгу, професійного стажування, онлайн-курсу, громадянської освіти.

13. Навчально-методичне забезпечення

1. Брусиловська О. І. Силабус курсу «Регіональні студії». Одеса: ОНУ, 2024. 4 с.

14. Рекомендована література

Основна

1. Acharya A. Comparative Regionalism: A Field Whose Time has Come. *The International Spectator*. 2012. N 47(1). P. 3-15.
2. Fawcett L. History and Concept of Regionalism: A Call for a Post-Revisionist Synthesis. Paper for the International Studies Association Conference 2015. New Orleans: ISA, 2015.
3. Nolte D. Regional governance from a comparative perspective. *Economy, politics and governance challenges*, 2016. P. 1-16.
4. Regionalism / Eds. De Lombaerde P., Soderbaum F. London: SAGE, 2013.
5. Scott J. W. De-coding New Regionalism: Shifting Socio-political Contexts in Central Europe and Latin America. Routledge, 2016.
6. Solingen E. Comparative Regionalism: Economics and Security. Routledge, 2014.
7. Söderbaum F. Rethinking Regionalism. Seria: Rethinking World Politics. Springer, 2016.
8. Söderbaum F. What's Wrong with Regional Integration? The Problem of Eurocentrism. *EUI Working Papers*, 2013. N 64. P. 1-15.
9. The Oxford Handbook of Comparative Regionalism / Eds. Borzel T., Risse T. Oxford: Oxford University Press, 2016.

Додаткова

1. Agnew J. A. Arguing with Regions. *Regional Studies*. 2013. N 47(1). P. 6-17.
2. Behr T., Jokela J. Regionalism and Global Governance: The Emerging Agenda. *Notre Europe*. July 2011. URL: <http://www.notre-europe.eu/en/>
3. Bloor K. Regionalism and the European Union. *E-International Relations*. May 21, 2022. URL: <https://www.e-ir.info/2022/05/21/regionalism-and-the-european-union/>
4. Čipin E., Ilieva N. Coping with Demographic Decline in Croatia and Bulgaria. Friedrich Ebert Stiftung, 2017. P. 1-18.
5. Emerson G. An Art of the Region: Towards a Politics of Regionness. *New Political Economy*. 2014. N 19(4). P. 559-577.
6. Fukuda-Parr S. Global development goal setting as a policy tool for global governance: Intended and unintended consequences. *Working Paper*. 2013. N 108.
7. Halkier H., Sagan I. Regionalism Contested: Institution, Society and Governance. Routledge: Urban and Regional Planning and Development Series, 2016.
8. Koinova M. Polycentric governance of transit migration: A relational perspective from the Balkans and the Middle East. *Review of International Studies*. 2022. N 48(3). P. 461-483.
9. Lenz T., Bezuijen J., Hooghe L., Marks G. Patterns of International Organization: Task Specific vs. General Purpose. *Academia*. 2014. URL: https://www.researchgate.net/publication/271216640_Patterns_of_International_Organization_Task_Specific_vs_General_Purpose
10. Noferini A. Mediterranean+25. Going macro-regional. European Institute of the Mediterranean (IEMed), 2021.
11. Production and Application Perspective. *Science and Public Policy*. 2020. N 47(6). P. 865-875.
12. Rihter L. Social Entrepreneurship in Slovenia: An Opportunity for Sustainable Development? *Revija Za Socijalnu Politiku*. 2018. P. 285-302.
13. Tödting F., Trippel M., Frangenheim A. Policy Options for Green Regional Development: applying a production and application perspective. *Research Paper*. 2014. N 128. URL: <https://research.wu.ac.at/en/publications/policy-options-for-green-regional-development-applying-a-producti-9>

15. Електронні інформаційні ресурси

E-International Relations. URL: <https://www.e-ir.info/>

Regional Science Policy & Practice. URL:
<https://rsaiconnect.onlinelibrary.wiley.com/journal/17577802>

Regional Studies. URL: <https://www.tandfonline.com/toc/cres20/current>

Researchgate. URL: <https://www.researchgate.net/>